

1.12.2013
6/13 156
21. ROČNÍK

SBOROVÝ HLASATEL

ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V PŘEROVĚ

ADVENTNÍ ZAMYŠLENÍ

Čím více se rozmáhá tma, tím více svítících světél kolem nás. Používáme žárovky, zářivky, halogeny, abychom si posvětili na cestu, na svou práci, na sebe, nebo abychom se nebáli. Bez možnosti zmáčknout vypínač si život už neumíme představit. Ono umělé světlo jako by mělo vytěsnit tmu ve všech možných podobách.

Přáli bychom si, aby tma odešla, například tráplí nás podlomené zdraví. Toužíme, abychom neměli nedostatek a nejistotu ve svém zaměstnání. Přáli bychom si méně nedorozumění a násilí ve vztazích mezi generacemi, především mezi našimi nejbližšími. Přejeme si šťastný domov, více dobrých a povzbudivých zpráv ze světa, světlou perspektivu pro všechny odstrčené a slabé. Ale v určitém bodě to člověk musí vzdát a přiznat si, že temnota tady existuje. Pouhým přáním ji neodstraníme. Jak se s tím vyrovnat? Když zavřeme před ní oči? Naopak. Tma nutí oči ještě více otevřít, přijmout ji a tak dává šanci spatřit hvězdy, nad námi i v sobě. Den i noc, bolest i úleva jsou součástí života. Procházíme jimi i proto, abychom byli blíž lidem zasaženým temnotou podobně jako my, nebo ještě víc. Abychom se sami stali světlem.

A tak hledejme v sobě a v celé naší společnosti odvahu, nejrůznější odstíny temnoty rozpoznat a dokázat je pojmenovat. Jinými slovy, nenazýváme temnotu světlem! Nezaměňujme zlo s dobrem. Je snadné se k tomu nechat svést. Například tím, že budeme považovat nevěru za test partnerské tolerance, nebo absenci lásky zamaskujeme hromadou dárků. Cesta ven je přestat říkat, že je to v pořádku. Odmítneme-li pojmenovat temnotu, jsme jejími zajatci. Najdeme-li odvahu před ní otevřít oči, zahlédneme nové svítání. V adventním usebrání člověk přichází na starou moudrost, že je lepší zapálit svíčku, než si stěžovat

na tmu. Budeme sice dál zápolit se svými chybami, slabostmi a neschopnostmi. Ale bude nás provázet naděje, že světlo je silnější než tma.

Přeji vám, ať vás Adventem a Vánoce provází a naplňuje světlo Kristova příchodu.

Marek Zikmund

INSTALACE BRATRA FARÁŘE MARKA ZIKMUNDA

proběhla v neděli 29.září. Do kostela se sešla a sjela celá řada hostů, kteří přišli našeho faráře přivítat a povzbudit. Celý autobus věřících z Boskovic dokládá oblibu farářské rodiny na předchozím působišti, oživením bohoslužeb byly písně v podání boskovickeho pěveckého sboru. Marka Zikmunda přišel pozdravit senior Lubomír Červenka, bývalý farář Petr Kulík, faráři z okolí (nejenom evangeličtí) a za představitele města primátor Přerova Jiří Lajtoch.

Slavnostní bohoslužby proběhly velmi pěkně, zazněla povzbudivá slova a krásné instalační kázání. Posezení potom bylo příjemné a přínosné díky možnosti setkání a sdílení. Velký dík patří všem, kteří se podíleli na přípravě občerstvení v kuchyni, kterou jako vždy výborně organizoval Pepa Dvorský.

Jsme Pánu vděční, že nového faráře máme a děkujeme za to, že je to právě Marek Zikmund. Celé staršovstvo si uvědomuje, že není úplně snadné být farářem v Přerově, městě, které má řadu problémů a pro církev se tu nabízí široké pole působnosti. Není jednoduché přesadit celou rodinu, manželku a malé

dcery jinam, do cizího města, cizích škol a ulic, mezi cizí lidí. Modlíme se za to, aby náš nový milý farář vydržel stav, kdy se věci mění pomalu a některé vy- padají k nevyřešení. Modlíme se za to, aby se nene- chal otrávit, odradit a uměl nás přitáhnout k práci na vinici Páně každého podle jeho obdaření. Aby mohl a chtěl rozvinout všechny svoje schopnosti, aby- chom společně zkoušeli nové věci nebo staré věci nově. Není nás mnoho a tak nám nezbyvá než nést jedni břemena druhých. Jsme a chceme být radostné otevřené společenství, sůl země, světlo světa a Boží nástroje.

Bože, žehnej našemu sboru, našemu faráři, žehnej naší práci v Přerově.

Instalační kázání M.Zikmunda: Jan 15, 1 – 8

Milí přátelé, bratři a sestry, jsme-li něčím vnitřně zasaženi, ovlivněni, předáváme to dál, vyprávíme si o tom, žijeme tím. V rodině, i v širší rodině sboru. V podobenství o vinném kme- ni vstupujeme do příběhu, který zasáhl tolik generací před námi; podílíme se na vyprávění, jaké to je, být naroubován, napojen na Boží lásku. Kdo to zakusil, nemůže si to pak nechat pro sebe. Tak se víra předá- vá dál, jako plamen od svíčky ke svíčke, od srdce k srdci. Při každém setkání, i v tuto chvíli se stáváme součástí tohoto vyprávění. Vyprávění o tom, jak je náš život propojen s Božím synem, Ježíšem Kris- tem. Jak je tím náš život proměňován, vybrušován, jako nalezený diamant ke slávě a radosti Boží.

Já jsem vinný kmen a vy ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce. Tak jednodu- chá je pravda a v jednoduchosti je krása. Ratolesti, poupata, nové výhonky se mohou rozvíjet do krásy a užitku jen tehdy, jsou-li napojeny na zdroj síly a ži- vota. Čerpají-li životodárnou mízu z kmene a nevi- ditelných kořenů. Jsme tu jako část jednoho orga- nismu, kmen, větve, plody. Jsme zahrnuti do živého propletence, v němž každá část hraje důležitou roli. Jedno je na druhém závislé. I vinař - Bůh, který se zdá být někde stranou, na obraze vinného kmene by- chom jej nenašli, je podivně přítomen. Každá nová

ratolest, nový lístek, zbarvující se květ je toho důka- zem a obrazem jeho působení. Vítr s námi může lomcovat, občas vypadáme jako suchý klacek, ale zapuštění do kmene, do Ježíše Krista žijeme, roste- me ve víře a radujeme se z té nepřeborné studně Bo- ží milosti. Život zakotvený v Bohu má hloubku, má svůj účel a neobyčejnou krásu. Z toho všeho bych dnes rád zdůraznil dvě věci.

Já jsem vinný kmen a můj Otec je vinař. Na prv- ním místě slyšíme něco jako předznamenání pro náš život. Vše, o čem vypráví podobenství je Božím dí- lem, výsledkem jeho lásky. U každého keře, u každé ratolesti byl Bůh od samého počátku. O každého se stará, jakoby tu byl jen pro něj. A tak každý výho- nek, každý z nás je pro něj jedinečný a nenahraditel- ný. Pěkně to vystihuje příběh o Malém princí:

Malý princ měl na své planetě jednu jedinou růži, o kterou se staral. Když přicestoval na planetu Zemi, našel na ní zahradu, ve které bylo pět tisíc růží, stej- ných jako ta jeho. Zjistil, že jeho květina není jediná v celém vesmíru, ale úplně obyčejná květina, jedna z mnoha podobných květin a byl z toho smutný.

Pak potkal lišku a vyzval, aby si spolu hráli.

"Nemohu si s tebou hrát," namítla liška. "Nejsem ochočena."

Chvíli přemýšlel a pak se zeptal: "Co to znamená ochočit?"

"Je to něco, na co se moc zapomíná," odpověděla liška. "Znamená to vytvořit pouta..."

"Vytvořit pouta?"

"Ovšem," řekla liška. "Ty jsi zatím pro mne jen ma- lým chlapcem podobným statisícům malých chlapců. Nepotřebuji tě a ty mě taky nepotřebuješ. Jsem pro tebe jen liškou podobnou statisícům lišek. Ale když si mě ochočíš, budeme potřebovat jeden druhého. Bu- deš pro mne jediným na světě a já zase pro tebe je- dinou na světě..."

Malý princ se s liškou spřátelil. Liška mu ukázala, že i jeho růže je pro něho opravdu jediná na světě. Ne proto, že by jinak vypadala, nebo byla nejkrás- nější. Malý princ zjistil, že jeho růže je jiná tím, že ji potřebuje, že ji má rád a je pro něho důležitá.

Pak se Malý princ odběhl podívat znovu na jiné rů- že. "Jste krásné, ale jste prázdné," řekl jim. "Není možné pro vás umřít. Pravda, o mé růži by si oby- čejný chodec myslel, že se vám podobá. Ale ona je- diná je důležitější než vy všechny, protože právě ji jsem zaléval. Protože ji jsem dával pod poklop. Pro- tože ji jsem chránil zástěnou. Protože ji jsem po- slouchal, jak naříkala nebo se chlubila, nebo dokon- ce někdy mlčela. Protože je to má růže."

Bratři a sestry, takto nás vidí Bůh. Ve své obyčej- nosti a podobnosti jsme každý jedineční. Jsme růží (nebo vinnou ratolestí), která je okrasou tomuto svě-

INSTALACE BRATRA FARÁŘE PETRA KULÍKA V JAVORNÍKU NAD VELIČKOU DNE 13. 10. 2013

tu, byť by kolem nás bylo bezpočet jiných a možná ještě krásnějších rostlin. Byť bychom si připadali uvadlí, dolámaní, polámaní, a někdy zcela neužiteční. V Božích očích zůstáváme jedinečným květem, pro který náš Tvůrce připravoval půdu, zaléval jej, ochraňoval proti škůdcům, chodil za ním, aby si s ním povídal, aby se těšil z jeho krásy, z toho, že je *jeho*.

Druhá věc je neméně důležitá. Nejsme pouhou ozdůbkou, načančanou umělotinou, mediální koblíhou svrchu pocukrovanou, ale uvnitř prázdnou. Naše krása chutná po ovoci. Ježíš říká: *Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce*. Každý, kdo patří Kristu a žije s ním, kdo čerpá z mízy jeho slova a modliteb, je obdarován, aby nesl plody. V tom je požehnání i naše určení. Možná si hned neuvědomujeme, jak jsme obdarováni. Většinou si nepřipadáme nějak výjimeční. Až teprve tehdy, když se vidíme jako součást vinné révy, celého společenství sboru, církve, tehdy poznáváme, jak každá částička je důležitá, krásná a potřebná. Ono je to totiž tak. Naše krása je v prvé řadě odvozena od našeho spojení s Bohem. Naše plody jsou výsledkem napojení na kristovský kmen, na Boží milost. Jsme součástí velkého Boží příběhu s lidmi, jsme s Bohem navzájem propojeni jako rodiče s dětmi, a ještě úžeji, jako jen ratolest může být spojena s kmenem. A jen díky tomu jsme obdarováni k tomu, nést ovoce, ovoce víry, nesoucí na sobě značku Božího původu. Naše plody mohou mít podobu lásky, radosti, pokoje, trpělivosti, dobroty, věrnosti, jak píše apoštol Pavel. A můžeme k tomu přidat ovoce zpěvu, sdílení, vzájemného naslouchání, povzbuzování, modliteb. Tím vším naplňujeme a dotahujeme dílo, na jehož počátku stojí náš nebeský vinař. On to byl, kdo nás přimknul k sobě a vrouboval do svého kmene, do své rodiny. A nese-li ovoce, jsou to plody z jeho dílny, z jeho zahrady. A pevně věřím, že má z nich radost, že si je vychutnává, podobně jako my, vždyť tyto plody slouží k užitku celé Boží zahrady, Kristovy církve. A odvažuji se dodat, že jsou k užitku celé společnosti, které jsme jako občané součástí. Buďme si, BaS jisti, že jsou-li naše plody zralé a chutné, bude po nich poptávka i mimo prostor našeho kostela. Neboť i necírkevní lidé poznají, že takové ovoce nenajdou v každém krámě.

Tím bude oslaven můj Otec, když ponese hojné ovoce a budete mými učedníky, tak završuje Ježíš své vyprávění. A právě to je, BaS, cílem všeho – aby byl oslaven náš nebeský Otec, Syn a Duch svatý. Ten, který i ze suchého dřeva činí své svědky nesoucí hojné plody.

Amen

Slunečné podzimní nedělní odpoledne. Dospělí i děti oblečení v slušivých javornických krojích. Plný kostel místních věřících i těch, kde předtím Petr působil. Radost, laskavost, vděčnost a vstřícnost. To vše doprovázelo instalaci bratra faráře Petra Kulíka.

Petr si zvolil ke svému kázání text z Matoušova evangelia: „Poďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe své jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinutí svým duším. Vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží.“ Mt 11,28-30

Petr vyjádřil ve svém kázání vděčnost za vše, co dostává a má možnost prožívat. Na pozvánce k instalaci má fotografii Kralické bible – jako výraz úcty k duchovním předkům. Připomněl výročí vydání Tolerančního patentu Josefem II., vyzdvihl úkol předávat evangelium všem lidem bez rozdílu navzdory všem překážkám. Vždyť Kristus zve každého člověka k sobě.

Faráři a farářky z různých sborů mu požehnali v jeho práci. Dozvěděli jsme se i o historii javornického kostela, který byl postaven již v roce 1783. V blízkosti kostela se nachází pěkná fara se zahradou a sborový dům, kde jsme si mohli prohlédnout výstavu zachycující historii sboru až po současnost. Petr Kulík nastoupil na sbor, který byl 2 roky uprázdněný. Vyprošujeme jemu i celé rodině Boží požehnání, sílu a moudrost od našeho Pána.

ROZHOVOR S MARTOU ZIKMUNDOVOU Jak se přihodí, že se z holky stane „paní farářová“?

Například tak, jako v mém případě, že jede na letní tábor pro děti do Bělče jako pomocník, kde je pan farář hlavní vedoucí, a z pomocníka táborového se

postupem času stane pomocník životní, čili ta tzv. paní farářová.

Je těžké být pokaždé hodnou chápající manželkou kazatele?

Být pokaždé hodnou chápající manželkou nedokážu. Někdy jsem nesvá, že až moc vidím do „kuchyně“, kde se sborové věci rodí, a k tomu až přehnaný pocit zodpovědnosti občas vychýlí chápající manželku kazatele. Práce manžela si však vážím.

Je stěhování jednou za cca deset let k vydržení? Nese s sebou i příjemné stránky?

Bylo to naše první stěhování s dětmi a bez pomoci prarodičů bychom to snad ani nezvládli. Jedna věc je přestěhovat svůj majetek, kdy je výhodou, že se různé věci proberou, protřídí nebo zlikvidují (I když teď zpětně myslím, že jsme ve zbavování se věcí mohli být smělejší a odvážnější), druhá věc je přestěhovat se psychicky, to trvá mnohem déle. Člověk si v tu chvíli uvědomí sílu navázaných přátelství. Ale říkali jsme si, že potkáme-li na novém působišti milé vstřícné lidi, půjde sžívání s novým prostředím snadněji. A to zde díky Bohu zažíváme a moc děkujeme! Jsme zde rádi.

V čem je tvoje manželství inspirující? Myslím, jestli jsou věci, ke kterým Tě manžel přivedl, nebo Ti otevřel nové obzory?

Vůbec si netroufám říct, v čem je moje manželství inspirující. Manžel je pro mě klidná síla, jistotou, dokáže se na věci dívat s nadhledem, který mi chybí. Manžel má rád výhledy, takže jsem se s ním vyškřábala na nejeden kopec či rozhlednu, pěšky či na kole. A jinak mi rozkryl některé historické, křesťanské i duchovní souvislosti.

Jsi zastánkyní tradičního rozdělení rolí v domácnosti?

Jsem zastánkyní toho, aby se úkoly v domácnosti podle času, schopností a domluvy podělily. Ale u některých věcí beru jako samozřejmost, že jsou více v mých rukách, např. nasytit rodinu. Manžel nás sytí duchovně při večerním rodinném ztišení a zpívání s dětmi, já snad dobrými pokrmy. Manžel se do domácnosti i výchovy samozřejmě vlamuje i jinak, a jsem mu za to moc vděčná.

Překvapilo Tě v Přerově něco příjemně/nepříjemně?

Příjemně: lidé ve sboru, laskavé paní učitelky dcer ve škole a školce, nečekaně hezká místa v Přerově a okolí, cyklostezky, a pak také, že jsme zde ve sboru objevili pokrevní sestru mého romského bratra (který v naší rodině žil v pěstounské péči)

Nepříjemně: zpočátku skladba společnosti ve městě, ale teď už to beru jako součást a úkol života.

A pak také velké překvapení byl odchod bratra kurátora ze sboru.

Jak si představuješ ideální víkend a ideální dovolenou?

Ideální víkend bez dětí. Je to tak akorát doba, abychom si od sebe odpočinuli a pak se na sebe zase těšili. Ideální dovolenou si představuji chodit někde po horách - s dětmi, s přáteli, nebo nějaký put'ák, rozhodně dovolenou, aby tělo dostalo fyzickou nákladku.

Co poradiš svoji dceři, až se jednou bude chtít sama stát farářkou?

Ať to nechá raději na chlapy. Přeci jenom se tohle povolání až příliš prolíná s rodinným životem, a tak by pro rodinu byla „pořád v práci“.

Co tě opravdu baví?

Teď s dětmi mě baví všechno, u čeho ony právě nejsou. Ale jinak ráda tvořím rukama, zpívám, studuji angličtinu, zajímá mě pedagogika a psychologie, katecheze dětí, četba, mám ráda pohyb, čerstvý vzduch a lidi.

Existují věci, které ráda odložíš „na jindy“?

Třeba tento dotazník jsem hodně dlouho „odkládala na jindy“, protože jsou to pro mě otázky hodně na tělo. Úplně se nevyžívám v žehlení. Na to nám jezdí babička. Díky jí!

Shodli jste se u všech jmen dcer hned?

Víceméně ano, první dvě mají jména shodná s babičkami, u třetí Lýdie jsme moc chtěli Marii, ale v rodině už jedna je a dvě sestřenice téhož jména po roce by nebylo praktické.

Chtěla bys mít psa/kanárka/králíka/rybičky?

Já osobně bych z toho nechtěla nic, raději než zvířatům věnuji čas lidem. Ale nevíme ještě, k čemu nás děti zpracují.

Ptala se Šárka Zaccalová

NÁŠ HOST ZE ŠPANĚLSKA

Jmenuji se Antonio Vicente Gonzáles a je mi čtrnáct let. Můj tatínek je Augustin Vicente Egulae a maminka Maria-Teresia (zkracujeme Maite) Gonzales Aray'o. Takže jedno příjmení mám po tatínkovi a jedno po mamince. Tatínek vede rodinnou vinařskou firmu – žijeme v tradiční oblasti červeného vína - a maminka ve firmě pomáhá.

Do České republiky jsem jel kvůli šanci na zlepšení angličtiny. Mohl jsem si vybrat ještě Itálii, ale tam všichni mluví italsky, to jsem nechtěl. Mám desetiletého bratra San Tiaga (říkáme mu Yago) a třináctiletou sestru Miriam. Ještě s námi bydlí babička, která má 84let. Bydlíme v bytě (jen 180m²) v centru města Logroña v regionu LaRijocha. Přestěhovali jsme se teprve před rokem, předtím jsme bydleli v Baskicku

a kvůli národnostním sporům jsme se přestěhovali – nutili mě ve škole mluvit baskicky.

Chodím do soukromé katolické školy Imaculado Corazon de Maria, která patří ve městě k prestižním a hlavně – bydlíme hned vedle, takže můžu ráno vstávat až na poslední chvíli. Nejoblíbenější předmět je matematika, ještě mám rád fyziku a počítače a mým snem je vystudovat astronautiku v Madridu a pak být vybrán do NASA v rámci nějakého výzkumného projektu. Určitě ale budu žít ve Španělsku, jsem hrdý na to, že jsem Španěl.

Kromě hraní na počítači (a hraju opravdu hodně) mě ještě baví fotbal, hraju i za naši školu. K jídlu mám rád tradiční paellu nebo španělskou omeletu z brambor. Většina našich učitelů jsou muži, někteří jsou faráři a někteří laici, fotbal jich hraje hodně. Chodím jednou za měsíc ke zpovědi, každou neděli do kostela a k přijímání. Byl jsem pokřtěný jako dítě a k přijímání chodím od devíti let, to jsem měl konfirmaci. Děláám ministranta. Ze třídy jsem jediný, kdo do kostela chodí, což je na katolické škole divné, ale spolužáci jsou tam hlavně kvůli kvalitnímu vzdělání. Chováme se jako ostatní studenti na jiných školách, zlobíme a mluvíme sprostě, oblíbeným trestem učitelů je vzít nám mobil a použít naši sim kartu k hodně dlouhému volání.

Největší překvapení na životě v ČR? Váš čas, čas vstávání, jídla, chození do postele je pro mě naprosto nepochopitelný. Ve školní jídelně mi nabídli oběd v jedenáct!! – to je čas snídaně. Obědvat jsem zvyklý ve čtyři až pět a večeřet v jedenáct večer. Pak vyrážíme do města projít se a na nákupy, spát chodíme kolem jedné v noci. Kostel začíná ve 12.00 a škola v 9.00. Nikdy u nás nemrže, sníh napadne jen lehce třeba jednou za zimu, máme večer déle světlo a ještě teď je u nás tak 25 stupňů tepla. Jíme často s příbuznými jako velká rodina, hlavně o svátcích a rodinných oslavách. Slavíme všechno a rádi. K jídlu jsou nejvíc ryby a kuřecí, rýže a zelenina, pijeme víno.

Myslím, že žádný Španěl se nechystá na zimní olympijské hry, maximálně někdo z Andorry. Krále Juana Carlose nesnáším, protože je Bask, stejně nemám rád fotbalové mužstvo Barcelony. Knížky čtu na tabletu a o prázdninách jsem s rodiči projel Spojené státy. Nejhorší byl Hollywood – to je švindl, zepředu to vypadá doopravdy a zezadu jsou to kulisy. Je to továrna. Nejlepší byl New York a jídlo. Ola! Antonio

František Lukeš
**CELÝ ŽIVOT JSEM SE UČIL,
A PŘECE JSEM PROPADL**
(Nakladatelství Lámeč, Poděbrady, 2001)

Skutečnosti, které se nepřipomínají, zapadnou a časem jako by ani nebyly.

Autor této knihy – farář Fr. Lukeš – popisuje své životní vzpomínky a příběhy, které se mu přihodily, a jak na základě těchto příběhů pochopil, že největší hybnou silou ve světě je láska.

Bez ní se nedá žít. To nás učí, abychom se stali lepšími a šťastnějšími lidmi.

Na základě svých příběhů nás autor nabádá, abychom pochopili, že ať žijeme kdekoli, všude je s námi BŮH a jeho láska. Abychom byli poslušnými, skromnými lidmi, nehledali jen svůj prospěch, ale plnili Boží vůli. Hovoří i o práci, že se jí nemáme vyhýbat, ale vážít si toho, že můžeme pracovat, protože práce je pro lidi požehnáním. Ať už je to práce tělesná, duševní, duchovní. Ale hlavně nás napomíná, abychom svou práci vždycky dobře vykonávali, nenechávali ji nedodělanou, protože nikdy nevíme, jestli tu další den ještě budeme.

V jiném příběhu se spisovatel zmiňuje o stáří, o tom, že navzdory svému tělesnému stáří bychom si měli uchovat aspoň ve svém nitru radostného ducha mládí.

Další příběh vypráví o tom, že i zvířata máme milovat a učit se od nich, protože i oni jsou tvory Božími, a tak do našeho života patří. Pokud si je ochočíme, budeme je mít rádi, stanou se našimi věrnými přáteli, vytvoří nám domov, a hlavně ve stáří dávají smysl našemu životu.

K životu patří nejen vážné modlitby, rozjímání, ale také radost ze života, který nám dal Bůh. Pán Ježíš říká: „Pojďte ke mně všichni a radujte se!“ A zve nás do kostela, do svého chrámu, kde je zdroj milosti a lásky. A také radostné zvěstování o spáse a vykoupení. Jsme stvořeni pro radost a štěstí.

Pán Ježíš nechce, abychom byli vážní a smutní. Chce, aby naše radost a smích prýštily ze srdce, které je plné lásky. A i kdyby nás všechno na světě zklamalo a opustilo, Pán Ježíš nás nikdy neopustí. A proto dávejme radost a úsměv celým svým životem, celou svou bytostí, všem lidem kolem nás. A stále ve svých srdcích slyšme hlas a slova Kristova: „Nebojte se, já jsem přemohl svět.“

Tam, kde je láska, tam přebývá Bůh.

Přečtěte si tuto knížku. Je v ní ještě mnoho krásných příběhů a poučení. Je v ní napsáno mnoho myšlenek, které zahřejí naše srdce.

Z JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA 5.11.2013

Bratr Jan Žižka je novým řádným členem staršovstva z řad náhradníků. Řádným členem se stal po odchodu bratra Vladimíra Doška k CB

Bratru V.Doškovi děkujeme za dlouholetou službu sboru.

Byla provedena **volba kurátora sboru**. Na uprázdněné místo byl do konce tohoto volebního období zvolen všemi hlasy bratr Martin Skalický.

Zpráva účetního

placení saláru rok 2011 rok 2012

menší jak 5000,- Kč	0 členů	5000,- Kč	16 členů
menší jak 3000,- Kč	20 členů	3000,- Kč	8 členů
menší jak 2000,- Kč	8 členů	2000,- Kč	2 členi
menší jak 1000,- Kč	12 členů	1000,- Kč	7 členů
větší jak 1000,- Kč	6 členů	1000,- Kč	5 členů

platičů saláru celkem 46 členů 38 členů

Plánované náklady na rok 2013 (bez odpisů, tzn. opravdu výdaje) - 399 000,- Kč

plánované sbírky : 40 000,- Kč
dary 150 000,- Kč
salár 250 000,- Kč
průměrně tedy 6,5 tis. Kč/člen

Stav na běžném účtu k 31.10. 2013 - 15.813,- Kč
(na spořicímu účtu rezerva 20 tis. Kč)

Povinnost odvést do konce roku:

2. polovina odvodu do Person. fondu - 39 250,- Kč
2. polovina celocírkevních repartic - 9 639,- Kč
2. polovina seniorátních repartic - 4 646,- Kč

Z JEDNÁNÍ STARŠOVSTVA 3.12.2013

- v sobotu 16.11. se konal v Olomouci konvent. Za Přerov se jej zúčastnil br. farář Zikmund a br. Skalický. Bratr farář Zikmund byl zvolen poslancem na synod pro příští zasedání r.2014.

- Akce k výročí Bible kralické - 4 přednášky v Korvínském domě na Horním náměstí:

26.11., 29.11., 3.12., 6.12. vždy v 18.00 hodin.

- staršovstvo se usneslo, že budeme pokračovat v rozhovoru o budoucnosti sboru v souvislosti s odlukou církve od státu 10.1.2014 v 18.00 hod.

- Alianční týden modliteb 2014:

pondělí 13.1. v Armádě spásy

úterý 14.1. v sále evangelického kostela

středa 15.1. u Československé církve husitské

Začátek vždy od 17.00 hod.

Příští schůze staršovstvo bude v úterý 7.1.2014.

Zapsala: Dagmar Čermáková

PRAVIDELNÁ SBOROVÁ SETKÁNÍ PROSINEC 2013

Ne	1.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově – 1.adventní neděle + VP
Út	3.12.	15.00 h	Kroužek sester
		18.0 h	Beseda o Bibli v muzeu
		19.00 h	Schůze staršovstva
St	4.12.	15.45 h	Setkání mládeže
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	5.12.	9.00 h	Setkání maminek
		14.30 h	Biblická hodina pro děti
Ne	8.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově
Po	9.12.	9.00 h	Pastorálka v Olomouci
Út	10.12.	15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	11.12.	18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	12.12.	14.30 h	Biblická hodina pro děti
Pá	13.12.	9.30 h	Setkání přerovských duchovních
So	14.12.	9.00 h	Zkouška vánoční hry dětí
Ne	15.12.	10.00 h	Bohoslužby v Přerově + posezení
Út	17.12.	15.00 h	Kroužek sester
		17.30 h	Biblická hodina
St	18.12.	14.00 h	Bohoslužby v Tovačově
		18.00 h	Zkouška ADD Gospel
Čt	19.12.	14.30 h	Biblická hodina pro děti
So	21.12.	9.00 h	Zkouška vánoční hry dětí
		18.00 h	Koncert Entuziastů
Ne	22.12.	10.00 h	Bohoslužby - dětská vánoční slavnost v Přerově
Út	24.12.	21.00 h	Štědrovečerní bohoslužba
St	25.12.	10.00 h	Bohoslužby - Boží hod vánoční + VP
Ne	29.12.	10.12.	Bohoslužby v Přerově slouží Jan Jun z Prostějova
Út	31.12.	16.00 h	Silvestrovské odpoledne
St	1.1.	10.00 h	Novoroční bohoslužby + VP

**Požehnaný rok 2014 vám přeje staršovstvo
Farního sboru ČCE v Přerově.**

V kostele je možné zakoupit: příručku Na každý den 2014, Evangelický kalendář 2014, Hesla JB 2014 aj.

Adresa:

Farní sbor ČCE v Přerově, Č. Drahlovského 1,
750 02 Přerov; **Telefon:** 605 303 670; **E-mail:**
cce.prerov@gmail.com; **www:** cceprerov.estranky.cz
Číslo účtu: 1882017369/0800